

РЕШЕНИЕ

№ 7683

гр. София, 13.12.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 21.11.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9462** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

[фирма], ЕИК[ЕИК] оспорва Ревизионен акт № Р 22221915007244 091 001/26.05.2016г., издаден от П. Г., началник сектор, възложил ревизията и К. Л., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден от директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП с Решение № 1430/ 17.08.2016г. в частта, с която са извършени увеличения на финансовия резултат на дружеството за периодите 2011г. – 2014г., определените задължения за корпоративен данък и данък върху разходите за превозни средства и в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит.

В жалбата са въведени оплаквания, че в описаната част ревизионният акт е издаден при съществени нарушения на процесуални норми и неправилно приложение на материалните данъчни закони. Те са аргументирани със следните конкретни твърдения:

По отношение на констатацията по IV, буква А, т.1 от РД, възпроизведена в РА, че през 2011г. от дружеството са закупени строителни материали и услуги в размер на 172845,77 лв, се твърди, че действителната сума на въпросните разходи по над 50 фактури е 134348,59 лв. Сумата 172845,77 лв е неправилно изчислена чрез включване на разходи за строителни услуги, каквито не са осчетоводявани през сочения период. Разходите са извършени за аварийни, неотложни и поддържащи ремонти, целящи запазване целостта на обекта без да водят до увеличаване на неговата стойност, респ. до бъдещи икономически изгоди – така т.6.2 от СС 16. Същото се отнася и до

закупените и вложени материали през 2012г., 2013г. и 2014г.

Досежно констатацията по IV, буква А т.2 от РД, че закупените бяла, черна техника и кухненско обзавеждане не били във връзка с дейността на дружеството се поддържа, че в селскостопанската база в [населено място] има къща за пазачи, състояща се от две стаи, баня и тоалетна и битова стая за трактористи. Констатациите по протокол серия АА № 0207692/ 27.07.2015г. не е следвало да се ценят от органите по приходите, защото той е съставен извън рамките на ревизионното производство. В базата се осъществява селскостопанска работа, свързана с много прах и кал, изискваща почти ежедневно изпиране на работното облекло; всички работници идват от съседни села, налага се да почиват, нощуват и да се хранят.

Във връзка с установяванията по раздел IV, буква А т.3 РД, възприети в РА, се възразява срещу извода на приходните органи, че основните производствени средства за селскостопанска дейност трябва да бъдат отнесени в трета амортизационна категория с позоваване на Писмо изх. № 24 30 28/ 18.08.2012г. на НАП и Единния класификатор на основните средства.

По IV буква А, т.4 от РД се оспорва констатацията относно неотчетен приход от лихва по договор за заем с [фирма] с позоваване на фактури за начисляване на лихви съобразно условията на заемното съглашение.

Във връзка с констатациите в IV.A.5 от РД се поддържа противоречивост на заключението, изразяващо се в непризнаване като данъчен разход на отписаните от дружеството вземания в размер на 82620,92 лв – в РД и РА е посочено, че всички отписани вземания са възникнали преди 30.12.2008г., но неправилно се приема, че няма данни кога са станали изискуеми вземанията – при това положение е неясно как е формиран изводът, че не е изтекъл давностният срок във връзка с тях.

Погрешно е прието по IV, буква А, т.7 в РД, че през 2013г. от дружеството са придобити активи на стойност 32091,25 лв, тъй като в действителност са закупени машини на стойност 118019,60 лв, заведени по сметка 204.

Относно данъчен период 2014г. неправилно е отказано правото да се ползва преотстъпен корпоративен данък с аргумент, че дружеството не попадало в определението изряден и коректен данъчен субект. Невярно се твърди в РД, че дружеството е имало подлежащи на принудително изпълнение суми.

По отношение на задълженията за данък върху разходите за превозните средства се поддържа, че РЛ притежава два леки автомобила, ползвани от работниците, живеещи в съседни села, освен това нивите са разпръснати в 5 землища – неправилно разходите за автомобилите са отнесени като такива за управленска дейност.

Противоречи на закона и отказът да бъде признато право на данъчен кредит за цялото обзавеждане и оборудване, ползвано ежедневно от работниците в базата на дружеството в [населено място]. Погрешно бил изчислен коефициентът, с който трябва да се коригират освободените сделки.

Допълнителна аргументация е наведена и по реда на чл.149, ал.3 ГПК вр. § 2 ДР на ДОПК.

Ответникът, директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата. Счита, че заключенията на двете ССЕ подкрепят констатациите на ревизиращите. Препраща към съображенията в решение № 1430/ 17.08.2016г. и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Началото на разглежданото производство е поставено на 02.09.2015г., когато П. Г.,

началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. издава Заповед за възлагане на ревизия № Р 22221915007244 020 001 спрямо [фирма] с обхват задълженията на дружеството за данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, данък върху представителните разходи, данък върху средствата за превозни средства /трите вида задължения за периодите 01.01.2012г. – 31.12.2014г./; ДДС за периода 01.12.2009г. – 31.07.2015г., корпоративен данък за периода 01.01.2012г.–31.12.2014г. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. ЗВР е връчена на управителя на дружеството на 11.09.2015г. Определен е срок на ревизията до два месеца, считано от съобщаване на възлагателния акт, чийто издател е оправомощен със Заповед № РД 01 822/ 23.06.2015г. на териториалния директор. Екипът е в състав К. Л. – ръководител и член Е. П. – С.. Със ЗИЗВР № Р 22221915007244 020 002/ 09.11.2015г. срокът на ревизията е удължен до 11.12.2015г., по силата на ЗИЗВР № Р 22221915007244 020 003/ 09.12.2015г. – до 11.01.2016г., а съгласно ЗИЗВР № Р 22221915007244 020 004/ 08.01.2016г. за крайна дата е определена 11.02.2016г.

Съставен е Ревизионен доклад № Р-22221915007244-092-001/ 31.03.2016г., съобщен на дружеството на 25.04.2016г., без в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК да е подадено възражение.

РА № Р-22221915007244-091-001/ 26.05.2016г., издаден от П. Г., началник сектор при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и К. Л., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, е връчен на адресата си със съобщение по електронен път на 02.06.2016г.

С ревизионния акт са определени задължения за внасяне в общ размер 24 047,37 лв, от които: корпоративен данък 19 090,84 лв и лихви 3 316,51 лв; и данък върху разходите за превозни средства 1 344,82 лв и лихви 295,20 лв.

[фирма] е вписано в Търговския регистър на Софийски окръжен съд по ф. дело № 8641/ 2001г., а в Агенция по вписванията на 01.07.2008г. Основната му дейност е производство и реализация на селскостопанска продукция - зърнени култури и овцевъдство. Дружеството е регистрирано като земеделски производител, притежава селскостопанска база в [населено място], [улица], общ. С., обл. Р. и обработваеми земи в общ. С.. Регистрирано е по ЗДДС на 18.10.2001г. Счетоводното обслужване на [фирма] се извършва от [фирма], ЕИК[ЕИК].

На РЛ е връчено ИПДПОЗЛ изх. № Р-22221915007244-040-001/ 04.09.2015г., с което са изискани документи от счетоводната отчетност и търговски книжа за ревизираните периоди, каквито са депозираны частично. Последователно в рамките на ревизията са връчени още 5 ИПДПОЗЛ, в които са описани документите и срока, в който следва да бъдат представени.

С Протокол № 1081662/ 23.09.2015г. към преписката са приобщени доказателства от извършена проверка на [фирма], възложена с Резолюция за извършване на проверка № П-22221915116133-ОРП-001/ 17.08.2015г. и А. №Р-22221915007244-171-001/ 09.10.2015г., с които е отказано възстановяване на деклариран ДДС на основание чл.92, ал.3 от ЗДДС за периода м. 07.2015г.

Корпоративен данък:

1. Раздел IV, буква А, т.1 РД

Анализирани са разходите за дейността през ревизирания период и е констатирано, че от [фирма] системно са купувани строителни материали и услуги, които са отчитани като текущи разходи. През 2011г. от РЛ са закупени строителни материали и услуги

на стойност 172 845,77 лв. През 2012г. в счетоводна сметка 609 Други разходи са осчетоводени покупки на строителни материали на стойност 17 547,88 лв и строителни услуги в сметка 602-Разходи за услуги на стойност 533,14 лв. През 2013г. в сметка 609 Други разходи са осчетоводени покупки на строителни материали на стойност 17 094,08 лв. През 2014г. в сметка 609-Други разходи са осчетоводени покупки на строителни материали на стойност 8 384,41 лв.

С Нотариален акт №99, том III, рег. № 2337, дело № 383/ 31.03.2003г., нотариален акт №100, том III, рег. № 2338, дело № 384/ 31.07.2003г., нотариален акт №101, том III, рег. № 2339, дело № 385/ 31.07.2003г., нотариален акт №102, том III, рег. № 2340, дело № 386/ 31.07.2003г., всички по описа на нотариус № 254 по Р. с район на действие РС Исперих [фирма] е придобило правото на собственост върху селскостопански двор с площ 1128 кв метра със застроения самостоятелен обект стопанска сграда ярмомелка с работилница с квадратура 350 кв метра; стопански двор с площ 4530 кв метра със стопанска сграда – навес с площ 266 кв метра; стопански двор с площ 1469 кв метра със стопанска сграда навес с площ 110 кв метра; гараж с кантар със застроена площ 203 кв метра на територията на бившия селскостопански двор в [населено място], област Р.. Сградите са заведени в амортизационния план по цена на придобиване през 2003г. общо на стойност 1045 лв. От РЛ е извършвано преустройство на селскостопанските постройки, които не са отразявани като разходи за придобиване и подобрения на актив, като последица от което стойността на сградите значително е занижена и не съответства на действителността. Съгласно присъединения в производството протокол от извършена проверка на [фирма] сер. АА, №0207692/ 27.07.2015г. /л.491-495 по номерацията от ревизионната преписка, приложение към делото/, сградният фонд на селскостопанските постройки се състои от 4 склада за съхранение на зърно с покрив и оградни стени, овчарник/кошара тип холандски, гаражни клетки, битова къща за пазачи, битова стая за трактористи и кошара. На органа по приходите са предоставени писмени обяснения, според които „от закупуването на сградите през 2003г. ежегодно се правят ремонти за правилното им функциониране – такива са извършени на складовете и овчарника. В съществуващата селскостопанска сграда са оборудвани две битови помещения за работниците с бани, тоалетни, съблекални, стая за хранене и почивка. Покупките на строителни материали са осчетоводявани като текущи разходи за ремонти“. Като взели предвид обясненията, ревизиращите заключили, че от [фирма] не е коригирана балансовата стойност на активите с извършените последващи разходи, въпреки че предприятието е имало икономическа изгода от тях, при която е увеличена първоначално оценената стандартна ефективност. Измененията на активите целят удължаване на техния полезен срок на годност с оглед увеличаване на производителността им и по-изгодна промяна във функционалното им предназначение. Анализът на разходите за дейността на [фирма] показал, че са налице фактически и правни основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат за ревизираните периоди на 2012г., 2013г. и 2014г. Основавайки се на разпоредбите на чл.67 от ЗКПО във връзка с чл.14 от Закона за счетоводството (ЗСч – отм.) и т.б.1 и т.б.2. от СС-16 Дълготрайни материални активи (Д.), ревизиращият орган не признал отчетените като текущи счетоводни разходи за покупки на строителни материали и услуги, формиращи данъчен амортизируем актив, включително и последващите разходи. За данъчни цели не са признати счетоводни разходи за 2012г. в размер на 18 081,02 лв, за 2013г. в размер на 17 094,08 лв, за 2014г. в размер на 8 384,41 лв. В тази връзка към края на всяка отчетна година е завишена

стойността на сградите с осчетоводените разходи за строителни материали и услуги, като на завишената стойност допълнително са начислени съответстващите им амортизации.

2. Раздел IV, буква А, т.2 от РД

При анализа на счетоводните документи и регистри е прието, че от [фирма] са осчетоводени разходи, които ревизиращите квалифицирали като несвързани с дейността. От РЛ е деклариран офис в [населено място], на [улица], където се намира сграда, собственост на [фирма] – свързано лице по § 1, т.3, б. „м“ ДОПК, като от РЛ не е заплащан наем за офис. Така е формирано заключение, че закупените активи не са използвани за целите на стопанската дейност на РЛ. От друга страна липсата на строителна документация по отношение на селскостопанската сграда, в която са изградени две битови помещения за работниците и продължителния срок на поддържане и обновяване на сградите препятства преценката кога и с какви уреди са оборудвани битовите помещения. На стр.5 и 6 от РД са описани по номер, дата на издаване, доставчик, предмет, данъчна основа и ДДС фактурите за покупка на обзавеждане, бяла и черна техника, кухненско обзавеждане и други, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], които органът по приходите е третира за данъчни цели като разходи, несвързани с дейността на РЛ. На основание чл.26, т.1 ЗКПО за 2012г. не са признати счетоводни разходи в размер на 5 098,30 лв, за 2013г. в размер на 2 051,71 лв, за 2014г. в размер на 1 514,91 лв.

3. Раздел IV, буква А, т.3 РД

Във връзка с определянето на данъчния финансов резултат на основание чл.54, ал.1 от ЗКПО във връзка с чл.55, ал.1 от ЗКПО е извършена корекция на начислените годишни данъчни амортизации на база на годишните данъчни амортизации, определени по реда на глава десета от ЗКПО по отношение на следните активи, притежавани от [фирма]:

- трактор „В. А.“, придобит на 23.12.2008г., въведен в експлоатация от 01.01.2009г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- трактор „В. А.“, придобит на 02.06.2009г., въведен в експлоатация от 01.07.2009г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- климатици за трактор 2 бр, придобити на 09.09.2010г. и въведени в експлоатация от 01.10.2010г. като активи в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- трактор Т150, придобит на 01.11.2002г. на стойност 45080 лв, въведен в експлоатация от 01.12.2002г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- телескопичен манипулатор „Фадрома“, придобита на 08.03.2012г., въведена в експлоатация от 01.04.2012г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- кофа за телескопичен манипулатор „Фадрома“, придобита на 20.04.2013г., въведена в експлоатация от 01.05.2012г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- пералня+сушилня, придобита на 03.08.2010г., въведена в експлоатация от 01.09.2010г. като актив в категория VII-всички останали амортизируеми активи с амортизационна норма 15%;

- фризер „L. GN 3023“, придобит на 25.04.2013г., въведен в експлоатация от 01.05.2013г.

По отношение на сградите са установени допълнително амортизации на база завишените стойности към края на всяка отчетна година със стойността на осчетоводените разходи за строителни материали и услуги. За 2013г. са начислени допълнително амортизации в размер на 723,24 лв и за 2014г. в размер на 1 407 лв.

4. В раздел IV, буква А, т.4 РД:

Анализирани са отчетените приходи от дейността на [фирма]: По договор за заем, сключен на 26.09.2011г. с [фирма] от РЛ е предоставен такъв от 50 000 лв при годишна лихва 7%. Констатацията на ревизиращите е, че не са отчетени дължимите приходи от лихви. От дружеството са начислени приходи от лихви по следните фактури: № 0...0287/ 29.11.2011г. на стойност 333,33 лв, № 0...0291/ 27.12.2011г. на стойност 333,33 лв, № 0...0293/ 08.02.2012г. на стойност 333,33 лв, №0...0386/ 25.06.2015г. на стойност 5 000 лв. Предоставеният заем е погасен на части: 15 000 лв на 22.05.2013г., 20 000 лв на 17.12.2013г. и 14 500 лв на 29.01.2015г., но посочените фактури не са издавани своевременно и не обективират действително дължимите лихви по заема. Издадените фактури и начислените приходи от лихви по заема не съответстват на договорената 7 % годишна лихва по заема, което е довело до изкривяване на финансовия резултат. При 7% годишна лихва по договора [фирма] е следвало да отчете приходи от лихви за 2011г. в размер на 920,54 лв, за 2012г. в размер на 3 500 лв, за 2013г. в размер на 2 783,40 лв, за 2014г. в размер на 1 014,99 лв, за 2015г. в размер на 77,86 лв. В допълнение е посочено, че в Годишния финансов отчет (ГФО) [фирма] е декларирало приходи от лихви за 2011г. в размер на 999,99 лв, или 79,45 лв повече, за 2012г. в размер на 333,33 лв, или 3 087,22 лв по-малко, за 2013г. не е деклариран приход от лихви, за 2014г. не е деклариран приход от лихви, за 2015г. също не е деклариран приход от лихви. Ето защо на основание чл.78 ЗКПО във връзка с чл.14 от ЗСч и СС-18 Приходи е извършена корекция на счетоводния финансов резултат с неотчетения размер на приходите от лихви по договор за заем от 26.09.2011г. с [фирма]. Приходите от лихви са завишени за 2012г. в размер на 3 087,22 лв, за 2013г. в размер на 2 783,40 лв, за 2014г. в размер на 1 014,99 лв.

5. Констатации и изводи в раздел IV, буква „А“, т.5 РД:

През 2014г. от [фирма] в сч сметка 609 Други разходи са отразени отписани вземания от клиенти на обща стойност 82 620,92 лв. На ревизиращите е представена справка за отписаните вземания, в която вместо номер на документ, с който са възникнали вземанията, е отразено салдо, а за дата на документ е посочена 31.12.2008г. Не са предоставени първични документи, с които да се удостоверят всички отписани вземания. Съгласно приложената справка вземанията са възникнали преди 31.12.2008г. и най-голяма част от описаните вземания в размер на 73 311,67 лв са от [фирма], ЕИК[ЕИК], свързано лице по §1, т.3, буква „м“ от ДР на ДОПК с [фирма] (съдружниците в двете дружества са едни и същи лица). Същевременно по дебита на сметка 531 Предоставени текущи заеми са осчетоводени следните суми: 127000 лв начално салдо към 01.01.2009г. и 608998,22 лв крайно салдо по сметката към 31.07.2015г.

Съгласно представената хронология на сметката, дебитният оборот е формиран от прехвърлени суми от [фирма]: по сключен договор за заем от 09.07.2015г. От [фирма] на [фирма] са преведени 237 000 лв по банков път през м. 07.2015г.; на 01.09.2010г. от [фирма] на [фирма] по банков път са преведени 10 000 лв с основание „върнат заем“.

С оглед така установените факти, на основание чл.34, ал.1 от ЗКПО не са признати разходите от отписване на вземания на [фирма] на обща стойност 82 620,92 лв в годината на счетоводното им отчитане 2014г.

6. При определянето на задълженията за корпоративен данък за 2012г., 2013г. и 2014г. ревизиращият орган е изследвал изпълнени ли са по отношение на [фирма] изискванията на чл.189б, ал.2 от ЗКПО за преотстъпването на корпоративния данък като данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделските производители.

Към датата на съставяне на РД не са констатирани данни за образувано изпълнително дело и наложени обезпечителни мерки или неприсъединени задължения за РЛ. Съгласно справка в базата данни на НАП-ПП-С., [фирма] е имало задължения за данъци и осигурителни вноски към 31.12.2014г., а именно: 435,09 лв за данък върху доходите от трудови правоотношения по подаден декларация обр. №6, дължим до 29.12.2014г. и внесен на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 1 008,33 лв за вноски ДОО по декларация обр.6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 399,63 лв вноски за НЗОК по декларация обр. №6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 140,60 лв вноски за УПФ по декларация обр.№6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. с дължимата лихва. Констатациите в РД, съставляващи анализ изпълнени ли са едновременно изискванията и условията на чл.189б от ЗКПО за ползването на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделските производители, не са оказали съществено пряко влияние за определените с РА задължения по ЗКПО и ЗДДС. Във връзка с установяването на данъчния финансов резултат и определянето на корпоративния данък за 2014г. ревизиращите са констатирани в РД, че [фирма] не е спазило общото изискване за преотстъпване или намаляване на корпоративен данък за 2014г. съгласно чл.167, ал.1 ЗКПО. Независимо от съществуването на тази констатация, през 2014г. [фирма] не е получател на помощите в чл.189б, ал.2, т.6 от ЗКПО, въпреки че при ревизията е установено и не е спорно, че дружеството е спазило изискванията за преотстъпване на корпоративен данък съгласно разпоредбите на чл.189б, ал.2 от ЗКПО.

7. Раздел IV, буква В от РД Данък върху разходите за превозни средства: От [фирма] са осчетоводявани разходи за покупки на резервни части, ремонтни услуги и горива за леки автомобили „Пежо 407“, рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС]. По отношение на тези ППС при определяне на задълженията по ЗДДС е установено, че от дружеството неоснователно е ползван и данъчен кредит по ЗДДС. Във връзка с отчетените разходи за покупки на резервни части, ремонтни услуги и горива, от [фирма] е изискано да представи пътни листове, чрез които да се изяснят извършени превози, маршрути и изобщо използването на леките автомобили за дейността на търговеца. Предоставено е писмено обяснение, според което

в дружеството не са съставяни/ водени пътни листове на леките автомобили, което пречатства преценката осъществявана ли е дейност с автомобилите, тъй като няма документи кога, къде и какви са изминатите от тях километри. При липса на тази информация и на първични счетоводни документи, всички разходи, свързани с експлоатацията на двата леки автомобила, са квалифицирани като разходи, свързани с управленската дейност на [фирма]. За периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2012г., от 01.01.2013г. до 31.12.2013г. и от 01.01.2014г. до 31.12.2014г. от [фирма] са осчетоводени разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства без да са получени приходи от застрахователни обезщетения, свързани с ППС. На основание чл.204, т.3 ЗКПО за извършените покупки на гориво, течност за чистачки, резервни части, авточасти и автоуслуги, предмет на доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] по фактурите, описани на стр.29-33 РД, е установено задължение за ДДС. За 2012г. е установен данък върху разходите за превозни средства в размер на 336,98 лв, за 2013г. в размер на 467,25 лв, за 2014г. в размер на 540,59 лв. Във връзка с отчетените разходи за експлоатацията на притежаваните от РЛ леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС] с позоваване на разпоредбата на чл.206 от ЗКПО, ревизиращите не признали установения данък върху разходите за превозни средства, съответно: за 2012г. в размер на 336,98 лв., за 2013 г. в размер на 467,25 лв., за 2014 г. в размер на 540,59 лв.

Констатации по раздел V на РД относно данък върху добавената стойност:

8. За определяне на задълженията по ЗДДС са анализирани доставките на [фирма] и е констатирано, че от РЛ са извършвани както облагаеми доставки (приходи от продажби на зърно, мляко и животни, земеделска земя), така и необлагаеми – получавани са приходи от субсидии и приходи от лихви от предоставени заеми.

т. 2.1 РД При ревизията са установени основания за начисляване на ДДС за предоставена рента на физически лица, от които [фирма] е наело земеделска земя. Дружеството е начислявало ДДС до размера на ползвания данъчен кредит по някои от доставките. Раздаването на аренда и рента в натура представлява плащане на възнаграждение за ползване на земеделската земя, представляващо бартер по смисъла на чл.130 от ЗДДС. Съгласно чл.130, ал.1 ЗДДС когато е налице доставка, по която възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, приема се, че са налице две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава, и за купувач на онова, което получава. Налице са две насрещни доставки, първата от които - отдаване под наем на земеделска земя, е освободена доставка по силата на чл.45, ал.1 ЗДДС, а втората доставка - прехвърлянето на собственост върху стоката (закупено и предоставено олио) е облагаема за арендатора, тъй като е с място на изпълнение на територията на страната и същата е извършена от данъчнозадължено лице. На основание чл.86, ал.2 ЗДДС за периода м. 06.2012г. е начислен ДДС в размер на 979,17 лв за раздадена рента на физически лица през м. 06.2012г. на стойност 4 895,83 лв. За периода м. 06.2013г. е начислен ДДС в размер на 1 400 лв за раздадена рента на

физически лица през м.06.2013г. на стойност 7 000 лв. Периодите, за които данъкът е дължим, са установени на базата на начисляването през предходни години.

9. Констатация по т.3.1:

Получени от [фирма] доставки с право на данъчен кредит:

Последният е формиран по фактури за покупки на земеделска техника, активи, резервни части, материали – семена и препарати, гориво, консумативи, строителни материали, услуги и др. От РЛ е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 805,85 лв за покупки на резервни части, ремонтни услуги, горива и лизингови вноски на притежаваните от дружеството леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС] .

По договор от 12.02.2007г. с [фирма], ЕИК[ЕИК] е ползван лек автомобил „Пежо 407“ 2.0 Д“, 4+1 места с дизелово гориво, рег. [рег.номер на МПС] . Лизинговите вноски са изплатени окончателно през м. 02.2012г. и за фактурираните вноски не е ползван данъчен кредит. Поддръжката на автомобила с резервни части и труд е извършвана от [фирма]. От [фирма] е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по част от издадените фактури от [фирма].

По договор за финансов лизинг от 10.11.2012г. с [фирма] е ползван лек автомобил „Фиат седичи“, 4+1 места с дизелово гориво, рег. [рег.номер на МПС] . Лизинговите вноски не са окончателно изплатени през ревизирия период. По всички фактурирани вноски от РЛ е ползвано право на данъчен кредит. Поддръжката на автомобила с резервни части и труд е извършвана от [фирма]. От [фирма] е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по част от издадените фактури от [фирма].

От [фирма] е упражнено право на приспадане на данъчен кредит и по фактури за покупка на горива от [фирма], ЕИК[ЕИК], „Ш. Б. ЕАД, ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и други (стр.36-44 в РД).

На РЛ е връчено ИПДПОЗЛ, с което е изискано да представи доказателства за придобиването и наличието на цистерна за съхранение на гориво и нейните характеристики, както и писмени обяснения за какви нужди е закупувано гориво, ежедневно и в малки количества извън закупуваното гориво за селскостопански нужди в големи количества, съхранявано в цистерна и дали покупките са свързани със зареждането на леките автомобили. Изискано е също да бъдат представени и пътни листове на леките автомобили.

На 05.11.2015г. са представени писмени обяснения, според които дружеството притежава стационарна цистерна с вместимост 4 000 литра, която е придобита при покупката на селскостопанската база в [населено място] с описаните по-горе нотариални актове. Заявено е, че извън съхраняваното гориво в цистерната се е налагало един или два пъти месечно закупуване на гориво малки количества при изчакване на следваща доставка, замръзване на горивото в цистерната, близост на тракторите до бензиностанция и др. Въпросното гориво не е ползвано от леките автомобили. Връчено е второ ИПДПОЗЛ и отново е изискано да се представят пътните листове на автомобилите и документи за придобиване на активите в селскостопанската

база в [населено място], област Р.. По второто ИПДПОЗЛ са представени само нотариалните актове. Връчено е трето ИПДПОЗЛ, с което е изискано да се представят пътните листове на автомобилите, които дружеството ползва (в оригинал), както и да се посочи точният административен адрес, на който се намират. На 18.01.2016г. са предоставени писмени обяснения, че пътни листове на автомобилите не са съставяни.

От [фирма] е закупувано гориво в големи количества от [фирма], съхранявано в стационарната цистерна в селскостопанската база в [населено място], област Р.. За ревизирия период от [фирма] са закупени горива на обща стойност 508 794,68 лв, начислен ДДС 101 758,94 лв. Преценявайки представените документи и писмени обяснения, ревизиращите приели, че закупеното гориво е използвано за нуждите на селскостопанската техника на [фирма]. От дружеството системно са закупувани горива и в малки количества както на територията на област Р., така и на територията на [населено място]. При тези обстоятелства е преценено като очевидно, че покупките на горива в малки количества, смазочни материали и козметика, са свързани с поддръжката и обслужването на леките автомобили. При данните, че не са съставяни пътни листове на автомобилите, а при прегледа на документите е установено, че към фактурите за продажби на горива от [фирма] са представени извлечения от транзакциите с карти на автомобилите, които са зареждали, е счетено за очевидно, че издадените фактури не покриват покупки на горива за нуждите на дружеството, а на трети лица. При така установеното, на основание чл.70, ал.1, т.4 и т.5 ЗДДС на [фирма] не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 805,85 лв по фактури за покупки на резервни части, ремонтни услуги, горива и лизингови вноски за притежаваните леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС] .

10. По т. 3.2 на РД:

От [фирма] е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 808,34 лв, за покупки на активи, които според органите по приходите не са свързани с икономическата дейност на дружеството - обзавеждане, бяла и черна техника, кухненски уреди и др. Съгласно присъединения в производството Протокол за извършена проверка сер.АА № 0207692/27.07.2015г. в преустроените постройки на собствената на РЛ селскостопанска база са изградени битова къща за пазачи, състояща се от две стаи, баня и тоалетна (60 кв. метра) и битова стая за трактористи (80 кв. метра). В този протокол не е описано наличното обзавеждане на битовите къщи. Съгласно писмените обяснения на представляващия РЛ от закупуването на сградите през 2003г. ежегодно се правят ремонти на селскостопанските сгради за правилното им функциониране, такива са извършени на складовете и овчарника. В съществуващата селскостопанска сграда са оборудвани две битови помещения за работниците с бани, тоалетни, съблекални, стая за хранене и почивка, оборудвана с печка, хладилник, миялна, ъгъл за сядане, столове, пералня за работно облекло и други, която се използва за престой на охраната. В частта, касаеща констатациите по ЗКПО на РД/РА е отразено, че покупките на строителни материали са осчетоводявани като текущи разходи за ремонти. От представените амортизационни планове на дружеството е

видно, че активите, които са заведени, са: телевизор „С.“, закупен на 01.03.2008г., пералня + сушилня, закупена на 03.08.2010г. и фризер „Л.“, закупен на 25.04.2010г.

Като взели предвид продължителния срок на изграждане и обновяване на сградите, липсата на строителна документация, както и неправилното осчетоводяване на разходите за придобиване на активи, ревизиращите заключили, че не може да се установи кога са построени и обзаведени битовите помещения и кои активи, придобити с кой документ представляват описаното имущество - печка, хладилник, миялна, ъгъл за сядане, столове и пералня. С фактури № 0...0737/09.12.2010 г. от [фирма], № [ЕГН]/15.06.2012г. от [фирма], № 0...00815/ 02.10.2012г. от „Б. Т. Е. от РЛ е закупено офис обзавеждане, което поради ниския стойностен праг е изписвано като текущ разход. По аналогичен начин са отразени счетоводно и всички други закупени активи, поради което не може да се установи по счетоводни документи кои активи и от коя дата са закупени и използвани в битовите къщи на дружеството. Същевременно писмените обяснения на РЛ противоречат на заведените активи в амортизационните планове – в обясненията се твърди, че помещенията са оборудвани с пералня, а не с пералня + сушилня, че има хладилник, а не фризер, че има миялна машина, а липсва покупка на такава. От друга страна [фирма] декларира адрес за кореспонденция [населено място], [улица], където се намира сграда, собственост на [фирма], свързано лице по смисъла на §1, т. 3, буква „м“ от ДР на ДОПК. При това в сградата не е обособен офис на [фирма] и не са издавани фактури за наем на офис. При горните данни ревизиращите заключват, че посочените активи не могат да бъдат идентифицирани като използвани за целите на стопанската дейност на дружеството и на основание чл.70, ал.1, т.2 ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 808,34 лв за придобиването им.

11. Въз основа на констатациите по т.4 по-горе относно сключения на 26.09.2011г. договор за заем с [фирма] и издадените във връзка със същия фактули, респ. декларирания приход от лихви.

По силата на чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС освободена доставка е договарянето, отпускането и управлението на кредит срещу насрещна престация /лихва/ от лицето, което го отпуска, включително отпускането, договарянето на кредит при доставка на стоки при условията на договор за лизинг. Съгласно чл.73, ал.1 ЗДДС регистрирано лице има право на приспадане на частичен данъчен кредит по отношение на данъка за стоки и услуги, които се използват както за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които лицето няма такова право. В чл.73, ал.2 ЗДДС са дадени правилата за формиране на размера на частичния данъчен кредит. От ревизиращия екип са определени дължимите лихви в последния месец на всяка календарна година както са посочени по-горе и определя за частичен данъчен кредит за ползваните счетоводни услуги, които са относими както за облагаемите доставки, така и за необлагаемите. На стр.47/48 са дадени преизчисленията по чл.73, ал.8 на частичния данъчен кредит в последния данъчен период на всяка календарна година.

РА № Р 22221915007244 091 001/ 26.05.2016г. е връчен на адресата си по електронен път на 02.06.2016г., оспорен е своевременно /на 16.06.2016г./ по реда на чл.152 ДОПК и в разглежданата част е потвърден с Решение № 1430/ 17.08.2016г. на ответника, съобщено на дружеството на 22.08.2016г.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е постъпила в Дирекция „ОДОП“ С. на 07.09.2016г. и следователно е допустима. В. М. Г., разпитан в о с з на 28.03.2017г., споделя, че в периода от 2011г. до 2013г. е работил в [фирма] като общ работник в [населено място], общ. С., обл. Р.. Касае се за селскостопанска база около 40-50 декара, животновъдна ферма - овчарник и селскостопански постройки за зърно – складове, навеси. Сградата е от около 1935г., от създаването на ТКЗС, касае се за бившето ТКЗС на селото. Едната сграда е Г-образна и се ползва за овчарник, до него има ярмомелка и фуражомелка. Налични са и навес, склад, три навеса. В постройка, която е на около 50 метра от тази, в която има стая за персонал, т. е. две стаи с кухненско обзавеждане, баня и тоалетна за персонала. Има още три склада в другата постройка и една къщичка за кантар – 80-тонен електронен кантар. Там ремонт се извършва постоянно, като има планувани, текущи и инцидентни ремонти. Планува се, когато няма работа по земеделието и ако има възможност, се правят текущи ремонти. Има и инцидентни ремонти, които се правят, за да може да се съхрани зърното. Има реновации, правени са варови мазилки, възстановяване на зидове, подмяна на покриви от дървени с метални конструкции, подмяна на бетонната настилка поради скъсване и износване. Ремонтите са наложителни заради нуждата от складови помещения, за да може да се съхранява зърното и да се прибира техниката, особено при валежи, когато зърното може да мухляса и гние. Ремонтите на покриви, конструкции, подове са направени в периода, когато свидетелят е работил в дружеството, като през 2011г. и 2012 г. били по-съществени.

Част от ремонтите се изразявали в това, че се планира за следващата година, където има износен или разбит бетон, да се махне старата настилка, да се направи нова, за да може машините, които товарят зърно, да са на чисто /да не се товари пръст/. Ако покрив започне да гние и да пада, започва да тече, трябва и този ремонт да се направи спешно. Понякога става инцидент. Последниците от това да не се направи планираният ремонт, са загуба на продукцията, понеже няма къде да се съхранява. Планираните ремонти през 2011г. и 2012г. били по-съществени - подмяна на покриви от дървени на метални конструкции, подмяна на стария бетон с нова бетонна настилка, мазилки.

През 2011г. – 2012г. се наложило да се направят покривът и мазилката на пода, защото зърното е товарено буквално с пръстта. Планираният ремонт бил поради изкъртване на бетонната настилка. Такъв се прави във времето, когато вътре няма зърно. Свидетелят е бил общ работник към животновъдството. Помещенията в Г-образната сграда били складови – неизмазани, използвани са за някои материали, но не за зърно. Старо и занемарено помещение е възстановено и оборудвано за персонала - представлявало една голяма стая със санитарен възел, маси, столове, телевизор, печки. Друго помещение било от две стаи с легла, пералня,

сушилня, хладилници, баня, тоалетна, печка, кухненски ъгъл и го ползвали работниците и пазачът. Хората, които работели в стопанството, били от съседни села, 10 - 11 души, двама от които са от [населено място], останалите от Б., Голяма вода и др. На работа идвали с кола, велосипед или пеш. Понякога се случвало да бъдат превозвани със служебни коли – Пежо 407 и Фиат. В селскостопанската база никога не е имало магазини и заведения за хранене. Базата е до селото, в което се продава само хляб, но е извън него. През лятото работниците се хранят и почиват на беседка. Работата е свързана с постоянно замърсяване, особено по време на жътва или ремонти. Обикновено всеки носи храна от дома си. Във фризера се съхранява храна, първоначално се слагали млека. Всяка вечер работниците се прибират, остава само пазачът.

Д. М. М. споделя, че от 2007г. и понастоящем работи като механизатор в [фирма] в [населено място] в зърнобазова, занимаваща се със земеделие и животновъдство, с площ 40–50 декара, с много овчарници, складове, сайванти, кантар и две стаи за отдих, които са обзаведени. В едната стои охраната, там има печка, кухня, легла, столове, маси и е удобно. Свидетелят възприема мястото като втория си дом, където всичко е направено „както трябва“. В другата стая има телевизор, баня, бойлер. Стари сгради са възстановявани. Ремонтирани са, има теракота, покривът е подновен. В тези помещения се хранят работниците, те са от околните села. Всички си носят храна от домовете, съхраняват я в хладилника, претоплят я. М. е комбайнер. Сутрин почиства машината, гресираща я и замърсява дрехите си, след което се хигиенизира и оставя дрехите за пране. Охраната ги изважда /от пералнята/ и ги простира. Вечер, като се прибере от блока, също се къпе. В базата работниците си приготвят обяд и се хранят. Оборудването на въпросното помещение приключва през 2014г. През юни 2015г. имало проверка – пристигнали мъж и жена от НАП – Р., желали да разговарят с управителя. Г-н В. ги завел при кантара. Проверяващите не са влизали в двете стаи за отдих, единият предоставил декларации за попълване. Посетили само базата и овчарника.

Свидетелят живее в [населено място], на 2 км от Кара М.. Понякога се налагало и шефът идвал да взема работниците с кола, друг път, когато той имал работа, се придвижвали с велосипеди и с лични автомобили. Иначе той ги вземал с пезото, също и през зимата. Работниците са от две села, намиращи се на 2 км от [населено място]. М. го вземат в 07.00 ч. от центъра, после отиват в другото село да вземат останалите. Едната кола е високопроходима. Охраната остава в базата. Налага се да използват пералнята. Там има фризер и в него се съхраняват сирене, млечни продукти, месо. Преди 2007г. имало по-малко земя. Постепенно земята нараснала и реколтата се увеличавала. Един сайвант не можел да съхрани стоката.

Помещенията за персонала са оборудвани с две печки, пералня със сушилня, хладилник, кухня, маси, две легла, столове, телевизор, два бойлера, две бани, ел. кани за вода. Има малки агнета, за които трябва да се топли мляко. В базата работят 10 души. Шефът живее в Кара М. и ги кара с пезото. В зависимост от обстоятелствата, работниците прекарват в базата 8 или 10 часа. Има почивка в 10.30 ч., в 12.00 ч до 13.00 ч. Работата е земеделие, цял

ден навън, отглеждат се животни. Близо до базата няма магазини и заведения.

Показанията на свидетелите са подробни, последователни и логични, базирани на непосредствените им впечатления от ежедневната работа в селскостопанската база и ползването на помещенията за почивка, хигиена и хранене, респ. тяхното оборудване, поради което съдът ги цени в тази част въпреки обстоятелството, че се касае за служители на страна в настоящия спор. Напротив, приходните органи не са възпроизвели непосредствени възприятия в тази насока в документацията по ревизионната преписка. В протокол № сер. АА № 0207692/ 27.07.2015г., съставен в присъствието на един от управителите на РЛ, не се съдържат констатации относно оборудването на двете битови помещения – отразени са данни за квадратурата на останалите постройки- склад за съхранение на зърно с покрив и оградни стени – 720 кв метра, 2 бр склад 360 кв метра, склад 240 кв метра, склад 100 кв метра; овчарник за овце майки 300 кв метра, хале тип холандска кошара – 870 кв метра, гаражни клетки – 5 бр, битова къща за пазачи 60 кв метра, битова стая за персонал и т.н. без да са формирани констатации относно наличните във вътрешността на последните помещения движимости.

Приетото без оспорване заключение на ССЕ, ценено от съда като компетентно изготвено и обосновано, се базира на материалите по делото и на допълнително представените от счетоводството на РЛ такива.

Съгласно приложените счетоводни регистри по сметки разходите на жалбоподателя за строителни материали и услуги за СМР за осчетоводени както следва

През 2011г. общо 134348,59 лв в т. ч. по сч см 609 Други разходи /материали ремонт/ 134348,59 лв

През 2012г. общо 18081,02 лв в т. ч. по сч см 609 Други разходи /материали ремонт/ 17547,88 лв по сч см 602 Разходи за външни услуги 533,14 лв

През 2013г. общо 17094,08 лв в т. ч. по сч см 609 Други разходи /Закупени строителни материали/ 17094,08 лв

През 2014г. общо 8384,41 лв в т. ч. по сч см 609 Други разходи /Закупени строителни материали/ 8384,41 лв

Въпросните разходи са отчитани като текущи през съответните отчетни периоди, не са участвали в завишение стойността на Д.. Становището на вещото лице е, че независимо от това дали ремонтът на сградите е бил наложителен във връзка с привеждането им в годни за ползване, същият попада в квалификацията на подобрения на съществуващи Д., от които РЛ черпи икономически изгоди при използването им в основната си дейност, в който смисъл са и дефинитивните норми от раздел „Последващи разходи“ на СС 16 Дълготрайни материални активи.

Разходите за ремонт на собствени Д. се отчитат като текущи разходи, когато чрез тях се възстановява състоянието на Д. за нормалното им функциониране. Разходите за ремонт на собствени Д., които са с характер на подобрение, следва да увеличават балансовата стойност на съществуващи Д.. Когато се правят подобрения на собствени активи, сторените разходи представляват амортизируем актив, който за данъчни цели се отнася към

категорията на актива, за който се прави подобрието /чл.64 ЗКПО/ и се амортизира с амортизационната норма за същата категория активи.

В заключението са представени разходите на РЛ за обзавеждане, бяла и черна техника и др., с които, по данни от счетоводството му, са били обзаведени битова къща за пазачи и трактористи в преустроените постройки на селскостопанската база в [населено място]. Ако това е така, то закупените активи биха били свързани с дейността на РЛ предвид нуждите на персонала. Липсва обаче достатъчно информация за това, вложени ли са фактурираните стоки в дейността на РЛ.

Активите, посочени в Раздел IV буква А, т.3 от РД – трактори, климатици за трактори, фадрома, кофа за фадрома, попадат в категория II машини, производствено оборудване и апаратура с амортизационна норма 30% съгласно чл.55, ал.1, т.2 ЗКПО; пералня, сушилня и фризер са активи от категория VII с амортизационна норма 15%.

На 29.09.2011г. е сключен договор за заем между РЛ заемодател и [фирма] като заемател за сумата 50 000 лв, която заемателят се задължава да върне заедно с лихва в размер на 7 % годишно. Погашенията по заема са от 22.05.2013г. /15500 лв/, 17.12.2013г. /20 000 лв/, 29.01.2015г. /14500 лв./ От РЛ са издадени фактури, с които са начислени лихви, а именно: от 03.11.2011г. – 333,33 лв; от 29.11.2011г. – 333,33 лв; от 27.12.2011г. – за 333,33 лв; от 08.02.2012г. – 333,33 лв и от 25.10.2015г. 5000 лв. Отчетени са приходи от лихви по сч см 721 за 2011г. общо 999,99 лв; за 2012г. – 333,33 лв; за 2013г. и 2014г. 0 лв и за 2015г. 5000 лв. Според СС 18 Приходи, т.8.2а приходите от лихви се признават текущо пропорционално на времевата база, която отчита ефективния доход от актива.

Съгласно справка за счетоводна статия на РЛ към 31.12.2014г. дружеството е отписало вземания от клиенти:

От Х. – Х. С. ЕТ в размер на 562,82 лв с отбелязване дата на документ 31.12.2008г.

От ЕТ Г. – Г. В. в размер на 1592,65 лв с дата на документ 31.12.2008г.

От [фирма] в размер на -20 лв с дата на документ 31.12.2008г.

От Г. О. в размер на 73311,67 лв с дата на документ 31.12.2008г.

От М. Р. АД в размер на 984,96 лв дата на документ 31.12.2008г.

От ЗП Е. Х. в размер на 4172,82 лв с дата на документ 31.12.2008г. Общата сума на вземанията по тази справка е 80604,92 лв., взети са операции по дебита на сч см 609 Други разходи, респ. по кредита на сч см 411 Клиенти. От дружеството не са представени първични счетоводни документи.

Ако дадено вземане стане несъбираемо по основателна причина /невъзможност за плащане/ преди изтичане на давностния срок, то се отписва, като се съставя статия с цялата сума на вземането Дебит сметка Други разходи, кредит сметка Клиенти. Счетоводният финансов резултат в Г. в годината на отписването се увеличава с отчетената като разход сума по реда на чл.34, ал.1 ЗКПО. Когато давностният срок е вече изтекъл или изтича в годината на отписване на вземането, разходът се признава за данъчни цели и не възниква данъчна временна разлика.

През 2013г. дружеството е закупило Д. на стойност 118019,60 лв, а преотстъпването на КД за 2013г. е съобразно изискванията на действащия

ЗКПО.

Заключението на повторната ССЕ се основава на материалите по делото, но и на допълнително представени от счетоводството на РЛ такива.

След запознаване със справка по хронология на сч см 206 Стопански инвентар за 2013г. и 2014г., справка по хронология на сч см 609 Други разходи за 2011г., 2013г. и 2014г. е констатирано, че активите са осчетоводени по дебита на сч см 609 Други разходи с ДО, по дебита на сч см 460/9 Разчети с ДДС и по кредита на сч см 401 Доставчици с пълната стойност на доставките. Плащането в брой е осчетоводено по дебита на сч см 401 Доставчици и по кредита на сч см 501 Каса в лв. Активите са осчетоводени като пряк разход на основание чл.50 ЗКПО, тъй като са под стойностния праг от 700 лв. Фризер Л. надхвърля този праг и е осчетоводен по дебита на сч см 206 Стопански инвентар.

При посещение на производствената база на дружеството в [населено място], област Р. вещото лице в присъствието на съуправителя В. констатира, че осчетоводените като преки разходи малки активи се намират в сграда Кантар, Къща с две стаи, баня и тоалетна и в стая за почивка с баня и съблекалня.

В счетоводството на жалбоподателя са налични първични и вторични счетоводни документи, удостоверяващи датите на възникване на отписаните през 2014г. от дружеството вземания от клиенти. Копия на част от тези документи са приложени по делото, а останалите са предоставени на вещото лице. Условието, при които се извършва отписване на вземанията, в т. ч. при липса на данни относно падежа им, са посочени в основното заключение.

Общата стойност на закупените през 2013г. от [фирма] Д. възлиза на 118019,60 лв. За отчетната 2013г. от дружеството е подадена Г. по чл.92 ЗКПО, с която е отчетен положителен финансов резултат в размер на 234495 лв; деклариран корпоративен данък в размер на 13474,32 лв; годишен корпоративен данък след преотстъпване 9975,18 лв. Преотстъпването на корпоративен данък за 2013г. е съобразено с изискванията на ЗКПО. С разглеждания РА на дружеството е определен положителен финансов резултат в размер на 273257,51 лв; полагащ се корпоративен данък в размер на 27325,75 лв, полагащ се преотстъпен корпоративен данък в размер до 16045,62 лв

Общата стойност на закупените Д. през 2014г. възлиза на 33684,75 лв.

За отчетната 2014г. от [фирма] е подадена Г. по чл.92 ЗКПО, с която е отчетен положителен финансов резултат в размер на 128 874,53 лв; деклариран корпоративен данък в размер на 12887,45 лв; преотстъпен корпоративен данък в размер на 7732,47 лв; годишен корпоративен данък след преотстъпването в размер на 5154,98 лв.

Ревизиращият орган приема, че РЛ няма право на декларирания за преотстъпване корпоративен данък като основната причина са непризнатите разходи при отписване на вземанията на жалбоподателя за 80604,92 лв /по счетоводни данни/ и за 82620,92 лв според РА, с която сума е увеличен финансовият резултат.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

РА № Р 22221915007244 091 001/ 26.05.2016г. е издаден от компетентни

органи – възложилият ревизията началник сектор П. Г., определена поименно и функционално в заповед № РД 01 822/ 23.06.2015г. /л.12/ на териториалния директор и К. Л., главен инспектор приходи – ръководител на ревизията по силата на ЗВР № Р 22221915007244 020 001/ 02.09.2015г.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК, в т. ч. мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗКПО, ЗДДС с акцесорните им лихви по чл.175, ал.1 ДОПК и чл.1 ЗЛДТДПДВ и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди и в рекапитулация. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р 22221915007244 092 001/ 31.03.2016г., съставляващ съгласно чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл.117, ал.5 ДОПК срещу РД не е депозирано от ревизираното лице, поради което негово необсъждане не е порок на РА.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения. Образовано е съгласно чл.112, ал.1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р 22221915007244 020 001/ 02.09.2015г. от П. Г., началник на сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” на ТД на НАП–С., определен по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК да възлага ревизии с т.л.12 от Заповед № РД-01-822/ 23.06.2015г. на териториалния директор. ЗВР № 22221915007244 020 001/ 02.09.2015г. има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл.81, ал.1, т.2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения и ревизираните периоди; даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок чл.109, ал.1, изр.1 ДОПК. От [фирма] са изискани на основание чл.37, ал.2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, каквито дружеството е представило. Служебно са приобщени доказателства от извършени спрямо дружеството проверки. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със ЗВР № Р 22221915007244 020 001/ 02.09.2015г., ЗИЗВР № Р 22221915007244 020 002/ 09.11.2015г., ЗИЗВР № 22221915007244 020 003/ 09.12.2015г. и ЗИЗВР № 22221915007244 020 0048 08.01.2016г. срок, който е изтекъл на 11.02.2016г. За резултатите ѝ е съставен РД № Р 22221915007244 092 001/ 31.03.2016г. от ревизиращия екип след изтичането на 14-дневния срок, броен от 11.02.2016г., което не се възприема от съда като съществено процесуално нарушение, щом допускането му не е обусловило вероятност за неистинност на установените от органите по приходите факти. Съдържанието на РД е предписаното от чл.117, ал.2, т.1-10 ДОПК; към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл.117, ал.3 ДОПК.

1. По отношение на констатацията по раздел IV, буква А, т.1 от РД, възприета и в РА:

В тази част спорът е и фактически, и правен, и се свежда в преценката какво е

естеството на разходите, направени от РЛ за ремонт на различни Д. в състава на селскостопанската база в [населено място]. Приходната администрация е категорична, че доказателствата по преписката са в противоречие с позицията на жалбоподателя, че разходите за строителни материали и услуги касаят текущи и аварийни ремонти и поради това са отчетени от РЛ като текущи разходи, а не в увеличение на стойността на наличните Д..

На първо място следва да се отбележи, че възражението на дружеството, че в РА и РД невярно е прието, че закупените през 2011г. строителни материали са на стойност 172845,77 лв, доколкото от заключението на ССЕ става ясно, че се касае за 134348,59 лв, е ирелевантно, тъй като сочената констатация не е довела до данъчно облагане за периода 2011г. Видно от РД/РА, не са признати за данъчни цели разходите, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи за 2012г. в размер на 18081,02 лв; за 2013г. в размер на 17094,08 лв и за 2014г. в размер на 8384,41 лв.

На второ място жалбоподателят в писменото становище по чл.149, ал.3 ГПК вр. § 2 ДР на ДОПК подчертава, че показанията на свидетелите са пълни, ясни и кореспондиращи с писмените доказателства по делото досежно характера на извършените разходи – за аварийни, неотложни и поддържащи ремонти. РЛ не конкретизира на кои писмени доказателства по делото съответстват непосредствените впечатления на свидетелите Г. и М. при положение, че преписката не съдържа доказателства в какво състояние са били въпросните Д. към момента на тяхното придобиване през 2003г. с цитираните по-горе нотариални актове, нито протоколи за установяване на количества и видове СМР, от които да се извлекат конкретни данни за естеството и предназначението на ремонтните дейности. Напротив, св. Г. сочи, че сградите са от около 1935-та година, че се касае за бивше ТКЗС; че старо и занемарено помещение е възстановено и оборудвано за персонала; че ремонтите, които са предприемани, са три вида – планувани, текущи и инцидентни, правени са и „реновации“ – варови мазилки, възстановяване на зидове, подмяна на покриви от дървени с метални конструкции, подмяна на бетонната настилка поради скъсване и износване; че планираните ремонти през 2011г. – 2012г. били „по-съществени“ – подмяна на покриви от дървени на метални конструкции, подмяна на стария бетон с нова настилка; св. М. говори за „възстановяване на стари сгради“, за наличие на теракота, за подновяване на покрива.

ЗКПО не съдържа определение на понятията ремонт и подобрене. Съгласно §1 т.31 от ДР на ЗДДС, "ремонт" е дейността по извършването на последващи разходи, свързани с отделен актив, които не водят до икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на този актив, а т.32 в редакцията и към момента на извършване на разходите предвижда, че "подобрене" е дейността по извършването на последващи разходи, свързани с отделен актив, които водят до икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на този актив.

Съгласно регламентацията на чл.63 от ЗКПО дДанъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив“.

Икономическа изгода от актива е постигане (пряко или косвено) в хода на употребата на дълготрайния материален актив на увеличение на приходите или намаление на разходите.

Съгласно т.6 от СС-16 - Дълготрайни материални активи, с последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи трябва да се признават за разход в периода, през който са направени. В т. 6.2 от СС 16 са дефинирани разходите, които водят до подобряване на бъдещите икономически изгоди, и те са: а/ изменение на отделен актив, за да се удължи полезният срок на годност на актива или да се увеличи производителността му; б/ осъвременяване на машинни части, за да се постигне значително подобряване на качеството на продукцията и/или услугите; в/ разширяване на възможностите за нови продукти и/или нови услуги; въвеждане на нови производствени процеси, които дават възможност за съкращаване на производствените разходи; г/ икономически по-изгодна промяна във функционалното предназначение на актива.

Следователно в б. „а“ се съдържат две отделни хипотези на изменение на отделен актив – първата е с насоченост удължаване на полезния срок на годност на актива, а втората - да се увеличи производителността му. При данните, че извършваните в базата ремонти са били и планови, с предназначение да усъвършенстват покривната конструкция /от дървена на метална/; да се оборудват помещения, където работниците да имат възможност да се хигиенизират, хранят, почиват и следователно да възстановяват работната си сила; че е подменяна бетонова настилка в складовите помещения/и навеси, за да се съхранява по-добре зърното, а не да се овлажнява. В съдебната практика /напр. реш. по адм. дело № 1571/2010г. ВАС/ е възприето разбирането, че ремонт на покрив /и на основни инсталации/ са без съмнение последващи разходи, водещи до подобряването на бъдещите икономически ползи на ДЗЛ. Ако бе установено, че извършените СМР са се изразявали единствено в боядисване на фасади и стени, поставяне на хидроизолация на покрив на места, където има теч, боядисване върху метални повърхности, би било обосновано заключението, че се касае за текущи ремонтни дейности с цел запазване функционалността на актива. Изложеният анализ мотивира съда да приеме, че РА в частта, с която на основание чл.67 ЗКПО вр. чл. 14 ЗСч /отм./ и СС 16 не са признати за данъчни цели разходи за покупки на строителни материали и услуги, и формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи за 2012г. в размер на 18081,02 лв; за 2013г. в размер на 17094,08 лв и за 2014г. в размер на 8384,41 лв, респ. че към края на всяка отчетна година от ревизирания период се е завишила стойността на сградите с осчетоводените разходи за строителни материали и услуги, като на завишената стойност са начислени амортизации, не противоречи на материалния данъчен закон.

2. Относно констатацията по Раздел IV, буква А, т.2 от РД, възприета в РА:

Разходите по описаните на стр.5/6 от РД фактури ревизиращите възприели

като несвързани с дейността на РЛ, тъй като нямало доказателства придобитите вещи да са част от оборудването на безвъзмездно ползвания офис на дружеството в [населено място] и тъй като отсъствали данни кога и какви уреди са вложени от жалбоподателя в селскостопанската база. По отношение на първия довод спор по делото не съществува – РЛ не твърди да е оборудвало офиса си в С. с хладилник, фризер, бойлер, обзавеждане спалня и т.н. Вторият аргумент на приходния орган се основава на бездействието на проверяващите-съставители на Протокол № 0207692/27.07.2015г. да посетят двете битови помещения и да добият преки впечатления кои от изброените във фактурите вещи са налични на място и кои – не. Въз основа на подробните, последователни и логични показания на свидетелите, ценени в съвкупност с констатацията на в.л. С., посетил селскостопанската база и двете битови помещения съдът приема, че описаните на стр.5/6 от РД фактури касаят свързани с дейността на РЛ разходи, респ. че не е доказана хипотезата на чл.26, т.1 ЗКПО за непризнаване на счетоводни разходи в размер на 5098, 30 лв за 2012г., 2051,71 лв за 2013г. и за 2014г. 1514,91 лв. Жалбата в тази част е основателна.

3. Констатация по Раздел IV, буква А, т.3 РД: относно корекцията на начислените годишни данъчни амортизации на база годишните данъчни амортизации, определени по реда на глава десета за притежавани от РЛ активи:

- трактор „В. А.“, придобит на 23.12.2008г., въведен в експлоатация от 01.01.2009г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- трактор „В. А.“, придобит на 02.06.2009г., въведен в експлоатация от 01.07.2009г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- климатици за трактор 2 бр, придобити на 09.09.2010г. и въведени в експлоатация от 01.10.2010г. като активи в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- трактор Т150, придобит на 01.11.2002г. на стойност 45080 лв, въведен в експлоатация от 01.12.2002г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- телескопичен манипулатор „Фадрома“, придобита на 08.03.2012г., въведена в експлоатация от 01.04.2012г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- кофа за телескопичен манипулатор „Фадрома“, придобита на 20.04.2013г., въведена в експлоатация от 01.05.2012г. като актив в категория II-машини, производствено оборудване, апаратура с амортизационна норма 30%;
- пералня+сушилня, придобита на 03.08.2010г., въведена в експлоатация от 01.09.2010г. като актив в категория VII-всички останали амортизируеми активи с амортизационна норма 15%;
- фризер „L. GN 3023“, придобит на 25.04.2013г., въведен в експлоатация от 01.05.2013г.

Въз основа на основното заключение на ССЕ, което цени като обективно, точно и професионално изготвено, прието без оспорване от ответника, съдът

приема, че посочените в тази част от РД/РА активи попадат в категория II машини, производствено оборудване с амортизационна норма 30% съобразно чл.55, ал.1, т.2 ЗКПО; пералня, сушилня и фризера са активи от категория VII с амортизационна норма 15 %. Тезата на приходните органи, че основните производствени средства за селскостопанска дейност на РЛ следва да бъдат отнесени към трета амортизационна категория, не съответства на Писмо изх. № 24 30 28/ 18.08.2012г. на НАП. Не се основава на писмени доказателства констатацията на ревизиращите, че тракторите, климатиците за тях, телескопичният манипулатор следва да се причислят към транспортните средства са регистрирани в КАТ. Касае се за регистриране на същите в КТИ С. по седалището на РЛ. В Единен класификатор на основните средства тракторите и селскостопанската техника са отнесени в групата на машините, а не на транспортните средства. По тези съображения РА подлежи на отмяна и в разглежданата част.

4. Констатация по раздел IV, буква А, т.4 РД, възприета в РА:

относно неотчетен приход от лихви по договор за заем, сключен на 26.09.2011г. с [фирма] – в размер на 3087,22 лв за 2012г.; в размер на 2783,40 лв за 2013г. и за 2014г. в размер на 1014,99 лв: Констатациите и изводите на ревизиращия екип не бяха опровергани в съдебното контролно производство при доказателствена тежест за това у жалбоподателя. В отлика от довода, съдържащ се в становището по чл.149, ал.3 ГПК вр. § 2 ДР на ДОПК, повторната ССЕ не е имала задача, касаеща осчетоводяването и отчитането на приходите от лихви по договора с [фирма] при липсата на спор, че между страните по заемното съглашение е постигнато съгласие за 7 % годишна лихва върху заетата сума от 50 000 лв. Следователно РЛ е следвало да отчете за 2011г. приходи от лихви в размер на 920,54 лв, /а е отчело 999,99 лв, или 79,45 лв в повече/; за 2012г. в размер на 3500 лв /а е отчело 333,33 лв, или с 3087,22 лв по-малко/; за 2013г. и за 2014г. не е отчетен приход от лихви. /2015г. е извън обхвата на ревизията по ЗКПО/. По силата на чл.78 ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от ДЗЛ. Според СС 18 Приходи, т.8.2а приходите от лихви се признават текущо пропорционално на времевата база, която отчита ефективния доход от лихва. Следователно съгласно чл.78 ЗКПО вр. чл.14 ЗСч /отм./ и СС 18 Приходи ревизиращият орган законосъобразно е коригирал счетоводния финансов резултат с неотчетения от РЛ размер на приходите от лихви по договора с дата 26.09.2011г. с [фирма].

5. Констатация по раздел IV, буква А, т.5 РД, възприета в РА:

Относно непризнаване за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане 2014г. на разходите от отписване на вземания на обща стойност 82 620,92 лв, за които няма данни кога са станали изискуеми и с какъв давностен срок са: С основание жалбоподателят подчертава, че в тази част на РА мотивите на органа съдържат вътрешно противоречие – от една страна в РД се сочи, че всички отписани вземания са възникнали преди 31.12.2008г.; че според справката за отписани вземания те са възникнали преди посочената

дата, но от друга страна се поддържа, че нямало данни кога са станали изискуеми въпросните вземания. Ако последното е вярно, не става ясно въз основа на кои данни по преписката е преценено, че не е изтекъл давностният срок за погасяване на вземанията, респ. кога според приходните органи същият ще изтече. Дори да се приеме, че всички отписани вземания са без уговорен падеж, то приложение следва да намери разпоредбата на чл.114 ЗЗД: ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, то давността започва да тече от възникване на задължението. Или, при липсата на данни за датата на падежа, давността би следвало да започне да тече от датата на възникване на задължението, т.е. преди 31.12.2008г. и е изтекла през 2013г. Ето защо РА в частта на непризнатия данъчен разход на сумата на отписаните от дружеството вземания е незаконосъобразен.

6. Относно изискванията на чл.189б, ал.2 от ЗКПО за преотстъпването на корпоративния данък като данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделските производители:

Съгласно чл.189б, ал.1 ЗКПО (Нов – ДВ, бр.95/ 2009г., в сила от 01.01.2010г.) корпоративният данък се преотстъпва в размер на 60 на сто на данъчнозадължените лица, регистрирани като земеделски производители, за данъчната им печалба от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция.

Общото изискване за преотстъпване или намаляване на корпоративен данък, регламентирано в чл.167, ал.1 ЗКПО, гласи следното: „по реда на тази глава се преотстъпва или намалява корпоративен данък, съответно се намалява счетоводният финансов резултат, при условие че към 31.12. на съответната година данъчно задълженото лице няма: подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, няма задължения за санкции по влезли в сила наказателни постановления, свързани с нарушаване на нормативните актове относно публичните задължения и няма лихви, свързани с невнасянето в срок на задълженията“.

Към датата на съставяне на РД не са констатирани данни за образувано изпълнително дело и наложени обезпечителни мерки или неприсъединени задължения за РЛ. Съгласно справка в базата данни на НАП-ПП-С., [фирма] е имало задължения за данъци и осигурителни вноски към 31.12.2014г., а именно: 435,09 лв за данък върху доходите от трудови правоотношения по подаден декларация обр. №6, дължим до 29.12.2014г. и внесен на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 1 008,33 лв за вноски ДОО по декларация обр.6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 399,63 лв вноски за НЗОК по декларация обр. №6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. заедно с дължимата лихва; 140,60 лв вноски за УПФ по декларация обр.№6, дължими до 29.12.2014г. и внесени на 06.01.2015г. с дължимата лихва. Констатациите в РД, съставляващи анализ изпълнени ли са едновременно изискванията и условията на чл.189б от ЗКПО за ползването на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделските производители, не са оказали съществено пряко влияние за определените с РА задължения по ЗКПО и ЗДДС.

Съгласно основното заключение на ССЕ през 2013г. от дружеството са закупени Д. на стойност 118019,60 лв, а преотстъпването на корпоративен

данък е съобразно изискванията на действащия ЗКПО. За 2014г. ревизиращите органи приемат, че РЛ няма право на декларирания за преотстъпване корпоративен данък, като основната причина са непризнатите разходи при отписване на вземанията на жалбоподателя по счетоводни данни 80604,92 лв, а според РА 82620,92 лв, с която сума е увеличен финансовия резултат на [фирма] за 2014г. /заключение на повторната ССЕ/. При извод за основателност на жалбата в частта на непризнатите разходи при отписване на вземанията през 2014г. жалбата е основателна и в частта, насочена срещу отказа да се ползва преотстъпване на корпоративен данък за периода 2014г. Във връзка с установяването на данъчния финансов резултат и определянето на корпоративния данък за 2014г. ревизиращите са констатирани в РД, че [фирма] не е спазило общото изискване за преотстъпване или намаляване на корпоративен данък за 2014г. съгласно чл.167, ал.1 ЗКПО. Независимо от съществуването на тази констатация, през 2014г. [фирма] не е получател на помощите в чл.189б, ал.2, т.6 от ЗКПО, въпреки че при ревизията е установено и не е спорно, че дружеството е спазило изискванията за преотстъпване на корпоративен данък съгласно разпоредбите на чл.189б, ал.2 от ЗКПО.

7. Констатации по Раздел IV, буква В от РЛ, възприети в РА относно данък върху разходите за МПС:

По делото липсва спор, че на ревизиращите органи не са представени пътни листове, чрез които да се установят извършваните превози, маршрути и ползването на двете ППС – автомобили Пежо и Фиат за дейността на търговеца. Нещо повече – според пояснения на представляващия РЛ такива не са съставяни.

В съдебната практика /напр. реш. по адм. дело № 3166/2014г./ единодушно се приема, че пътният лист е първичен счетоводен документ, който служи като основание за изписване на разходено гориво за извършен пробег и липсата на този първичен счетоводен документ води до документална необоснованост на разхода на гориво. Съгласно чл.4, ал.3 ЗСч /отм./ предприятията осъществяват счетоводството на основата на документална обоснованост на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Съгласно чл.10 ЗКПО документална обоснованост е налице, когато стопанската операция е документално обоснована чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Документална обоснованост е налице и при условие, че липсващата информация по ЗСч може да се подкрепи с други документи, които я удостоверяват. „Разходът на гориво, отразен в счетоводството на предприятието, също следва да е документално обоснован. Като първичен счетоводен документ служи пътният лист или пътната книжка за извършените превози, които дават информация за фактическия разход на горива и смазочни материали съгласно нормения разход на гориво на 100 км пробег и пропътуваните километри /Р.. № 3 2252 от 13.07.2012г. на НАП/. Жалбоподателят настоява, че двата автомобила са ползвани в ежедневната дейност на селскостопанската база, доколкото работниците на дружеството живеят в съседни населени места, респ. работят на обекти, намиращи се в 5 различни землища. Този довод не се подкрепя от

доказателствата по делото: Св. Г. сочи, че хората, които работели в стопанството, били от съседни села, двама от които от [населено място], останалите от [населено място], Голяма вода; на работа идвали с кола, велосипед или пеш. Понякога се случвало да бъдат превозвани със служебни коли – Пежо или Фиат. Св. М. също не е категоричен ежедневно да е пристигал на работа със служебна кола – понякога се налагало шефът да идвал да вземе работниците с кола, друг път, когато имал работа, те се придвижвали с велосипеди или с лични автомобили. Никой от двамата не сочи работниците да са превозвани до съответните обекти на земеделски труд със служебен автомобил /при положение, че е налична селскостопанска техника, трактори и пр./. Липсата на пътни листове, и на категорични показания на свидетелите същите по правило да са извозвани до работните си места със служебни автомобили, данните, че разходи за двете МПС са реализирани и в [населено място], където е седалището на дружеството, обуславя извод за неоснователност на жалбата в тази част от спора.

Констатации по ЗДДС:

8. По т.2.1 от РД, възприети в РА: извършено е начисляване на ДДС за предоставена рента на физически лица, от които [фирма] е наело земеделска земя. Дружеството е начислявало ДДС до размера на ползвания данъчен кредит по някои от доставките. Раздаването на аренда и рента в натура представлява плащане на вознаграждение за ползване на земеделската земя, представляващо бартер по смисъла на чл.130 от ЗДДС. Съгласно чл.130, ал.1 ЗДДС когато е налице доставка, по която вознаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, приема се, че са налице две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава, и за купувач на онова, което получава. Налице са две насрещни доставки, първата от които - отдаване под наем на земеделска земя, е освободена доставка по силата на чл.45, ал.1 ЗДДС, а втората доставка - прехвърлянето на собственост върху стоката (закупено и предоставено олио) е облагаема за арендатора, тъй като е с място на изпълнение на територията на страната и същата е извършена от данъчнозадължено лице. На основание чл.86, ал.2 ЗДДС за периода м. 06.2012г. е начислен ДДС в размер на 979,17 лв за раздадена рента на физически лица през м. 06.2012г. на стойност 4 895,83 лв. За периода м. 06.2013г. е начислен ДДС в размер на 1 400 лв за раздадена рента на физически лица през м.06.2013г. на стойност 7 000 лв. Периодите, за които данъкът е дължим, са установени на базата на начисляването през предходни години.

В тази част от спора не са наведени нито твърдения, нито доводи, оборващи констатациите и изводите на органите по приходите, поради което съдът не намира основание да не сподели техните изводи.

9 .Констатация по т.3.1 РД, възприета в РА:

Получени от [фирма] доставки с право на данъчен кредит, формиран по фактури за покупки на земеделска техника, активи, резервни части, материали – семена и препарати, гориво, консумативи, строителни материали, услуги и др.

От РЛ е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на

5805,85 лв за покупки на резервни части, ремонтни услуги, горива и лизингови вноски на притежаваните от дружеството леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС] , описани подборно във фактичката част от решението. Жалбоподателят не противопоставя твърдения/доказателства на констатацията, че от дружеството системно са закупувани горива и в малки количества както на територията на област Р., така и на територията на [населено място]. При тези обстоятелства е преценено като очевидно, че покупките на горива в малки количества, смазочни материали и козметика, са свързани с поддръжката и обслужването на леките автомобили. При данните, че не са съставяни пътни листове на автомобилите, а при прегледа на документите е установено, че към фактурите за продажби на горива от [фирма] са представени извлечения от транзакциите с карти на автомобилите, които са зареждали, е снетено за очевидно, че издадените фактури не покриват покупки на горива за нуждите на дружеството, а на трети лица. При така установеното, на основание чл.70, ал.1, т.4 и т.5 ЗДДС на [фирма] не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 805,85 лв по фактури за покупки на резервни части, ремонтни услуги, горива и лизингови вноски за притежаваните леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Фиат седичи“ с рег. [рег.номер на МПС] .

10. По т. 3.2 на РД: относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 808,34 лв, за покупки на активи, които според органите по приходите не са свързани с икономическата дейност на дружеството.

По съображенията, изложени в частта относно констатацията по Раздел IV, буква А, т.2 РД, възприета в РА, жалбата е основателна и досежно отказа да се признае право на данъчен кредит за покупката на активите, с които са оборудвани двете битови помещения, предназначени за работниците в селскостопанската база. РА е незаконосъобразен и в разглежданата част.

11. Б. е оплакването в жалбата, въз основа на която е образувано делото, че ревизиращите поглешно са изчислили коефициента, с който трябва да се коригират освободените сделки. В негова подкрепа не се посочиха доказателства /в задачите на ССЕ не бе включен въпрос в цитираната насока/, поради което констатациите и изводите на приходните органи не бяха опровергани.

В обобщение, РА подлежи на отмяна: в частта на РА, с която на основание чл.26, т.1 ЗКПО не са признати счетоводни разходи в размер на 5098,30 лв за 2012г., 2051,71 лв за 2013г. и за 2014г. в размер на 1514,91 лв; в частта относно корекцията на начислените годишни данъчни амортизации на база годишните данъчни амортизации, определени по реда на глава десета ЗКПО за притежавани от РЛ активи; в частта относно непризнаване за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане – 2014г. на разходите за отписване на вземания на обща стойност 82620,92 лв; в частта на РА, с която е отказано правото на дружеството да ползва преотстъпване на корпоративен данък за периода 2014г.; в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2808,34 лв за покупки на активи, които според органите по приходите не са свързани с икономическата дейност на дружеството. В останалата част жалбата срещу РА е неоснователна и следва да бъде

отхвърлена.

При този изход на спора право на разноски имат и жалбоподателят, и органът по чл.152, ал.2 ДОПК. Такива от РЛ са направени за заплащане на държавна такса, депозити за извършване на двете ССЕ – общо 850 лв и 1300 лв възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен на 22.08.2016г., или 2150 лв. Съразмерно на уважената част от жалбата на дружеството се следват 700 лв разноски. С оглед отхвърлената част на оспорването съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 1330 лв.

По изложените съображения и на основание чл.160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт № Р 22221915007244 091 001/ 26.05.2016г., издаден от П. Г., началник сектор, възложил ревизията и К. Л., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден от директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП с Решение № 1430/ 17.08.2016г. в частта, с която на основание чл.26, т.1 ЗКПО не са признати счетоводни разходи в размер на 5098,30 лв за 2012г., 2051,71 лв за 2013г. и за 2014г. в размер на 1514,91 лв; в частта относно корекцията на начислените годишни данъчни амортизации на база годишните данъчни амортизации, определени по реда на глава десета ЗКПО за притежавани от РЛ активи; в частта относно непризнаване за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане – 2014г. на разходите за отписване на вземания на обща стойност 82620,92 лв; в частта на РА, с която е отказано правото на дружеството да ползва преотстъпване на корпоративен данък за периода 2014г.; в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2808,34 лв за покупки на активи, които според органите по приходите не са свързани с икономическата дейност на дружеството.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] 700 /седемстотин/ лв разноски по делото.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП 1330 /хиляда триста и трийсет/ лв юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: